

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-44Csp/187/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222206523
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Beňáková
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7222206523.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou JUDr. Alžbetou Beňákovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., o zaplatenie 6.421,53 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie sumy 2.622,04 € s príslušenstvom **z a s t a v u j e .**

II. Vo zvyšku žalobu **z a m i e t a .**

III. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Žalobca (po zmene uznesením č.k. 44Csp/187/2022-68 zo dňa 13.2.2023 Intrum Slovakia, s.r.o.) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.7.2022 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 6.421,53 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 6.421,53 € od 28.12.2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 2.12.2017 uzatvoril jeho právny predchodca so žalovanou zmluvu o pôžičke č. 6270056/8620500231, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 10.000 €. Žalovaná mala pôžičku splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 167,99 €, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 20.158,80 €. Žalovaná uhradila do podania žaloby sumu 7.100,78 €. Žalovaná si svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnila riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú listom zo dňa 23.10.2019 na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná aj napriek písomnej výzve svoj dlh nezaplatila, právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 19.12.2019 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 22.12.2019. Celkový dlh žalovanej predstavuje sumu 6.421,53 €. Žalobca si uplatňuje náhradu nákladov vo výške 392,04 €, zmluvnú pokutu si však v konaní neuplatňuje. Zároveň si žalobca uplatňuje úroky z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, ktoré bolo zasielané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní.

3. Vo vyjadrení k žalobe žalovaná uviedla že nesúhlasí, nakoľko splátky riadne splácala. Vyjadrila názor, že aj napriek ťažkej operácii, ktorú podstúpila, predmetný úver chce a bude riadne splácať.

4. Podaním doručeným súdu dňa 12.6.2023 žalobca vzal späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 2.230,- € z dôvodu, že žalovaná vykonala čiastočné úhrady jednotlivými platbami, ktoré v podaní špecifikoval.

Zároveň vzal späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 392,04 €, ktoré požadoval zaplatiť titulom náhrady nákladov. Navrhol súdu, aby konanie v späťvzatej časti s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavil. Vo zvyšku zotrval na podanej žalobe. Podanie bolo žalovanej doručené dňa 16.6.2023.

5. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie dňa 26.6.2023, na ktorom sa zúčastnila žalovaná. Podaním doručeným súdu dňa 12.6.2023 právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neprítomnosť na pojednávaní a súhlasil, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti, z dôvodu jeho pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania. Súd preto v súlade s ust. § 180 CSP prejednával vec v neprítomnosti žalobcu.

6. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že je si vedomá dlhu, snaží sa ho splácať, avšak poukázala na nekorektné jednanie so strany VÚB banky ako aj spoločnosti Intrum, nakoľko jej neposkytovali požadované informácie. Telefonicky sa aj dohodla so spoločnosťou Intrum na splácaní žalovanej sumy, ktorú jej umožňuje splácať v splátkach vo výške 167 €. Aj napriek tomu platila túto sumu vo vyšších splátkach aj po 250 €. Napriek tomu bola prekvapená, keď bola podaná žaloba na súd. V rámci záverečnej reči uviedla, že bola ochotná splácať uvedenú sumu aj vo vyšších splátkach.

7. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ uzavrel dňa 2.12.2017 so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 10.000 €, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 120 mesačných splátkach vo výške 167,99 € k 20. dňu v mesiaci až do celkovej sumy úveru vo výške 20.158,80 €. V zmluve bola dohodnutá RPMN 17,46 %, fixná ročná úroková sadzba 17,46 %, priemerná RPMN o výške 8,80 %, doba trvania zmluvy 120 mesiacov, alebo do splatenia všetkých záväzkov podľa zmluvy, prvá splátka splatná dňa 20.1.2018, termín konečnej splatnosti 20.12.2027 a celkové náklady vo výške 10.158,80 €. Žalovaná neplatila splátky úveru riadne a včas aj napriek upozorneniu právneho predchodcu žalobcu listom zo dňa 23.10.2019, označeným ako Predžalobná upomienka, v ktorom ju upozornil na omeškanie so splácaním splátok vo výške 425,- €. Zároveň bola upozornená, že v prípade ak nedôjde do 5.12.2019 k úhrade, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. List bol žalovanej doručený dňa 28.10.2019 (č.l. 20 spisu). Nakoľko žalovaná svoj záväzok nesplnila, veriteľ listom zo dňa 22.12.2019 vyzval žalovanú na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, ktorý ku dňu predčasnej splatnosti 19.12.2019 predstavoval sumu 9.860,77 €. Žalovaná do podania žaloby uhradila sumu 7.100,78 € a po podaní žaloby sumu 2.230,- €. Na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka voči žalovanej ku dňu 18.3.2023 postúpená na žalobcu. Žalovaná bola upovedomená o postúpení pohľadávky listom zo dňa 24.1.2023 zo strany Všeobecnej úverovej banky, a.s. Pohľadávka bola špecifikovaná v prílohe č. 3 k zmluve.

9. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 12.6.2023 vzal späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 2.622,04 € s príslušenstvom, preto súd v súlade s ust. § 145 ods. 1 CSP zastavil konanie v späťvzatej časti vo výroku I. rozsudku. Súhlas žalovanej nebol potrebný, nakoľko k čiastočnému späťvzatiu došlo pred prvým pojednávaním vo veci.

10. Podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

11. Podľa ust. § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

12. Podľa ust. § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa ust. § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ a na platnosť zmluvy sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich dlžníkovi z jeho záväzku. Dlžník o postúpení pohľadávky ani nemusí vedieť, môže plniť veriteľovi, s ktorým uzavrel zmluvu a ten je povinný plnenie prijať.

19. Podľa ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

20. Podľa ust. § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

21. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

23. Vychádzajúc z takto ustáleného skutkového stavu a z citovanej právnej úpravy súd posúdil uplatnený nárok žalobcu za nedôvodný. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobca si uplatňoval voči žalovanej nároky vzniknuté z uzavretej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa

2.12.2017 (ďalej len „zmluva“). Podľa výpisu z obchodného registra, právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., má v predmete činnosti okrem iného aj poskytovanie úverov, bola teda dodávateľom a veriteľom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy ako aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko túto činnosť vykonáva v rámci svojho podnikania. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Ak ide potom o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský, ktorý sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Z predloženej zmluvy je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu, vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené veriteľom bez účasti druhej strany, teda spotrebiteľa, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vyplňajú potrebné údaje. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na základe zmluvy uzavretej dňa 2.12.2017 je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že medzi zmluvnými stranami bola platne uzatvorená zmluva. Zmluva obsahovala všetky zákonné náležitosti, odplata bola dohodnutá v súlade so zákonom a nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. V prvom rade súd skúmal, či bola žaloba podaná včas. Súd dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k premlčaniu práva žalobcu. Pri posúdení premlčania súd vychádzal z toho, že splatnosť splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť nastala dňa 20.8.2019. Trojročná premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu, t.j. dňa 21.11.2019. Vzhľadom na predĺženie premlčacej doby v zmysle zákona č. 62/2020 Z.z. sa premlčacia doba predĺžila o 76 dní, t.j. neplynula v období od 27.3. do 30.4.2020 a v období od 19.1. do 28.2.2021, preto by premlčacia doba uplynula v pondelok dňa 6.2.2022. Žaloba bola na súd podaná dňa 26.7.2022, teda včas v lehote troch rokov. Rovnako nepremlčanými sú splátky splatné dňa 20.8.2019, 20.9.2019 a 20.10.2019, u ktorých plynie premlčacia doba samostatne. Súd v tomto smere poukazuje na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach napr. sp. zn. 11Co/153/2019 zo dňa 10.6.2020.

25. Súd za rozhodné pri riešení otázky, či sa v zmysle ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka stal žalobca veriteľom žalovanej považoval skutočnosť, či postupca - banka, ktorému zákon č. 483/2001 Z.z. v ustanovení § 92 ods. 8 ukladá pred postúpením svojej pohľadávky povinnosť, si túto svoju povinnosť aj splnil. Pre klientov banky sú v § 92 ods. 8 zákona o bankách ustanovené ďalšie špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené pre platné postúpenie čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou na nebankový subjekt sa vyžaduje v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách kumulatívne splnenie týchto podmienok: a/ existencia splatnej pohľadávky, b/ písomná výzva banky na splnenie dlhu dlžníkovi, ktorý je v omeškaní s plnením a jej preukázateľné doručenie dlžníkovi a c/ dlžníkovo následné nepretržité omeškanie viac ako 90 dní so splnením jeho záväzku voči banke. Je pritom na žalobcovi preukázať tieto skutočnosti. V prípade, že nie sú splnené vyššie uvedené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom o bankách, kedy postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka je zakázané, a teda postúpenie pohľadávky je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (bližšie pozri uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/73/2020 zo dňa 27.3.2023).

26. S podanou žalobou žalobca predložil jedine výzvu v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovanej bolo síce tiež doručené Oznamenie o zosplatnení úveru obyčajnou zásielkou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanej adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bola žalovaná upozornená na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok, avšak oznámenie má len deklaratórny charakter.

27. Súd konštatuje, že žalobca nezaslal žalovanej osobitnú výzvu pred postúpením pohľadávky, čo v konaní ani netvrdil a ani takú výzvu nepredložil. Za výzvu pred postúpením pohľadávky nemožno považovať ani výzvu podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko táto bola upozornením pred zosplatnením úveru, aj keď táto bola žalovanej doručená (viď doručka č.l. 20 spisu). Na základe tejto doručenej výzvy veriteľ splnil podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ, aby mohol pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ku ktorej pristúpil dňa 19.12.2019. Doručenie Oznamenia o zosplatnení úveru však nepreukázal v konaní riadnym spôsobom v zmysle ustálenej súdnej praxe, t.j. nepreukázal, aby sa oznámenie dostalo do sféry dispozície žalovanej v zmysle ust. § 45 ods. 1 OZ. Žalobca za doručení považoval zásielku uplynutím piatich dní, ktoré považuje za bežnú dobu doručenia. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 36/2020, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021 pod č. 04, cit.: „V zmluvnej právnej praxi sa zvyknú v súvislosti s doručovaním právnych úkonov a iných listín v zmluvách používať dojednania upravujúce tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručení bez ohľadu na to, či doručenie (v zmysle faktického prevzatia zásielky) bolo reálne vykonané. V tomto smere možno rozlišovať dve situácie fikcie doručenia, a to: 1/ zásielka sa považuje za doručení uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, 2/ zásielka sa považuje za doručení dňom jej vrátenia odosielajúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom. K prvému spôsobu dojednania fikcie doručenia zaujala súdna prax odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručení len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry).“ Súd poukazuje na prijaté právne závery najvyššieho súdu a s rozhodnutím sa plne stotožňuje.

28. Ak by teda súd mal uvažovať o Oznamení o zosplatnení úveru ako o výzve podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky, čo v danom prípade oznámenie obsahuje, musí skúmať doručenie tohto Oznamenia do sféry dispozície žalovanej, ktoré dôkazné bremeno je na žalobcovi. Žalobca teda v konaní nepreukázal, že banka pred postúpením pohľadávky klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškani so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej vecnej legitímácie postupníka. Žalobca teda nepreukázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka VÚB, a.s. voči žalovanej postúpená na neho, boli tieto podmienky postúpenia splnené, žalobca tak nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní.

29. Súdu je známa argumentácia žalobcu v iných súdnych konaniach, že za splnenie podmienky považuje tiež doručenie žaloby. K uvedenému súd konštatuje, že ani doručenie žaloby žalovanej nie je a nemôže byť splnením podmienky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., nakoľko žaloba nie je výzvou, ale podaním, na základe ktorého sa začína konanie vo veci samej. S podaním žaloby sú teda spojené iné právne účinky než v prípade výzvy pred postúpením pohľadávky.

30. Nakoľko súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, vo výroku II. žalobu vo zvyšku zamietol.

31. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

33. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie cit. zákonných ustanovení. Žalobca sa v konaní domáhal zaplata sumy 6.421,53 € (100%), žalovaná zavinila zastavenie konania v rozsahu zaplata sumy 2.230,- €, vo zvyšku bol žalobca neúspešný a zavinil zastavenie konania, keď vzal späť žalobu v časti o zaplata náhrady nákladov bez uvedenia dôvodu (34,73 %), úspech žalovanej tak predstavuje 65,27 % (100- 34,73). Súd prevažne úspešnejšej žalovanej náhradu trov konania priamo v rozhodnutí z dôvodu procesnej ekonómie nepriznal, nakoľko si žiadne trovy konania neuplatnila a ani jej v konaní žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Mestský súd Košice.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).